

פרשת פנחס

המושך פרק כ"ה

י. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

יא. פִּינַחַס בֶּן אֱלִעֶזֶר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הָשִׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְיָאֹו אֶת קִנְיָאתִי בְּתוֹכְכֶם, וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאתִי: פִּינַחַס בֶּן אֱלִעֶזֶר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, מִדּוּעַ הַכְּתוּב מֵיַחֲסוֹ שׁוּב אַחֲרֵי אַהֲרֹן, הֲרִי כִבֵּר כְּתוּב (לְעִיל כ"ה ז) "וַיִּרְא פִּנַחַס בֶּן אֱלִעֶזֶר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן"

מה היו השבטים אומרים לו

בקנאו את קנאתי, כיצד השיב פנחס את כעסו של ה' מעל ישראל

יב. לָכֵן (בגלל שהשיב את חמתי) אָמַר, הִנְנִי נֹתֵן לֹא אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם:

יג. וְהִזְתָּה לֹא וְלִזְרַעוֹ אַחֲרָיו, בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם, תַּחַת אֲשֶׁר קִנְיָא לְאַלְקִינוּ, וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

בריתי שלום, דהיינו שהברית שעשה לפנחס, תהא הוכחה לשלום ולהכרת הטובה שיש לו כלפיו.

והיתה לו ברית כהונת עולם, פירוש, שהברית שה' כרת עמו, היא הכהונה, לפי שעד עתה פנחס לא היה כהן

כשה' משח את אהרן ואת בניו, אלו מצאצאיהם נכללו בזה

א"כ מדוע הוצרך פנחס לברית זו, הרי הוא היה בנו של אלעזר

לאלקינו, במקום איזו מילה באה האות ל'

יד. וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכַה, אֲשֶׁר הִקְהָה אֶת (עם) הַמְּדִינִית, זְמָרִי בֶן סֵלּוּא, נָשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעוֹנִי:

ושם איש ישראל וגו', נשיא בית אב לשמעוני, מדוע כתב כאן את הייחוס של זמרי:

לפי פירוש א'

ואף על גב דלא הזכיר כאן גנותו אלא שבחו, יחוס שלו הוא גנותו, דגנאי הוא לאדם חשוב להיות חוטא, (גור אריה).

לפי פירוש ב'

נשיא בית אב לשמעוני, על מי הוא היה נשיא

טו. וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמְּכַה הַמְּדִינִית, כְּזָבִי בַת צוּר, רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן, הוּא: (פ)

ושם האשה המוכה וגו', מדוע נכתב הייחוס של האשה המוכה

ראש אומות בית אב, כמה בתי אב היו למדין

ומה שמותיהם

לכל בית אב היה מלך, מי היה החשוב מכולם

א"כ מדוע הכתוב (לקמן פרק ל"א פסוק ח') מנאו שלישי

טז. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

יז. צְרוּר (הָיָו אוֹיְבִים) אֶת הַמְּדִינִים, וְהִפִּיתֶם אוֹתָם:

יח. פִּי צְרוּרִים (אוֹיְבִים) הֵם לָכֶם, בְּנִכְלִיָּהֶם (בתחבולותיהם) אֲשֶׁר נִפְלְאוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוּר, וְעַל דְּבַר כְּזָבִי בַת נְשִׂיא מִדְיָן אַחֲתָם (בת עָמָם), הַמְּכַה בְּיוֹם הַמְּגֻפָה, עַל דְּבַר פְּעוּר:

צרוּר, כאשר המילה מנוקדת צְרוּר, משמעה לשון ציווי, כיצד מנוקדת המילה בפסוק

כשהוא נקוד כך, פירושו ציווי תמידי, דהיינו לשנא אותם תמיד.

אילו דוגמאות הביא רש"י לזה שניקוד עם קמץ (ולא עם שוא), הכוונה ציווי תמידי

כי צוררים הם לכם וגו' על דבר פעור, כיצד צררו המדיינים את ישראל

א"כ מדוע לא נצטוו לצרוּר גם את מואב, שהרי גם הם הפקירו את בנותיהם

המשך פרשת פנחס

פרק כ"ו

- א. וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה, (פ) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, לֵאמֹר:
 ב. שָׂאוּ (קנו) אֶת רֹאשׁ כֶּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִבְּיָן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם, כֹּל יָצָא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל:

ביאור הפסוק "ויהי אחרי המגפה", והטעם שציוה למנותם כאן

ומדוע נצטוו למנותם כאן	האם "ויהי אחרי המגפה", בא לומר את סיבת המנין, או לציין מתי נצטוו למנותם	
	סיבת המנין	לפירוש א'
	תאריך המנין (התורה מצ"ע, מתי (נצטוו למנות))	לפירוש ב'

לְבֵית אֲבוֹתָם, מי שהיה אביו משבט אחד ואמו משבט אחר, לאיזה שבט הוא מתייחס

ג. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲתָם (עם בני ישראל) בְּעֶרְבַת מוֹזָב, עַל יַרְדֵּן יְרַחוּ לֵאמֹר:

וידבר משה ואלעזר הכהן אותם וכו' לאמר, פירוש, שמשה ואלעזר דיברו עם בני ישראל, ואמרו להם שהם צריכים לימנות.

פסוק הבא, אינו המשך דבריו משה ואלעזר לבני ישראל, אלא שהתורה מפרשת את מי צריך למנות, ע"פ גור אריה.

ד. מִבְּיָן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה, כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, הַיָּצֵאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגו', לאיזה ציווי הכוונה

והיכן נצטוו על זה

ה. רְאוּבֵן כְּכֹד יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי רְאוּבֵן, חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי, לְפִלֹא מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי:

משפחת החנוכי, כתב רש"י שהיו האומות מבזין את ישראל.

כיצד היו מבזים אותם

וכיצד העיד הקב"ה שהם בני אבותיהם

פרש לפי"ו את דברי דוד המלך "שבטי י-ה עדות לישראל"

באיזו משפחה לא הוסיף אותיות י-ה ומדוע

ו. לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֵרוֹנִי, לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: ז. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי, וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף, וּשְׁבַע מֵאוֹת

ושלשים: ח. וּבְנֵי פִלֹא, אֵלֶּיָּאב: ט. וּבְנֵי אֵלֶיָּאב, נְמוּאֵל וְדָתָן וְאַבְיָרָם, הוּא דָתָן וְאַבְיָרָם (קרואי) קְרִיאֵי הָעֵדָה, אֲשֶׁר הִצִּיּוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל

אַהֲרֹן בְּעֵדַת קְרַח, בְּהַצְתָּם עַל ה':

אשר הצו, פרש "הצו"

את מי הצו _____ על מי _____

בהצותם על ה', האם הכוונה שעדת קורח רבו עם ה', או שגרמו לישראל לריב עם ה'

י. וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ, וַתִּבְלַע אֹתָם (את דתן ואבירם) וְאֶת קְרַח, כְּמֹזַת הָעֵדָה, וְזֶה הָיָה בְּאֹכַל הָאֵשׁ אֶת הַמְּשִׁימִים וּמֵאֲתִים אִישׁ, וַיְהִי

קרח ועדתו שמתו, לְנֶס:

ויהיו לנס, כתב רש"י "לאות (סימן) ולזכרון", לזכרון עבור מה _____

יא. וּבְנֵי קְרַח לֹא מָתוּ: (ס)

ובני קרח לא מתו, האם גם הם היו במחלוקת _____ א"כ מדוע הם לא מתו _____

ולפיכך, מה נעשה עימם _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ו

יב. בני שמעון למשפחתם, לנמואל משפחת הנמואלי, לימין משפחת הימיני, ליכין משפחת היכיני:

יג. לזרח משפחת הזרחי, לשאול משפחת השאולי:

זרחה, כתב רש"י שכמה משפחות בטלו, כמה בטלו משבט:

שמעון בנימין _____ גד _____ לוי _____

מדוע בטלו: לפי הירושלמי _____

לפי רבי תנחומא _____

ורש"י הקשה על רבי תנחומא, שהרי במנין השבטים עולה שבשבת שמעון יש כשלושים ושבע אלף פחות ממנינם במדבר סיני, ולכן מסתבר שכל הכ"ד שמתו במגפה על דבר פעור היו משבט שמעון, וא"כ בהכרח שהמשפחות שחסרו, הוא ממלחמת מוסרה.

יד. אלה משפחת השמעוני, שנים ועשרים אלה, ומאתים: (ס)

טו. בני גד למשפחתם, לצפון משפחת הצפוני, לחגי משפחת החגי, לשוני משפחת השוני: טז. לאזני משפחת האזני, לערי משפחת

הערי: יז. לארוד משפחת הארודי, לאראלי משפחת האראלי:

יח. אלה משפחת בני גד לפקדיהם, ארבעים אלה וחמש מאות: (ס)

לאזני, בפרשת ויגש כתוב, "ובני גד, צפיון וחגי ושני ואצבן, ערי וארודי ואראלי" (פרק מ"ו פסוק ט"ז)

איזו משפחה כתובה שם וחסרה כאן _____ ואיזו משפחה נוספה כאן _____

לפי זה, מי היא משפחת "האזני" _____

יט. בני יהודה ער ואזון, וימת ער ואזון פארין פנען: כ. ויהיו בני יהודה למשפחתם, לשלה משפחת השלני, לפרין משפחת הפרני,

לזרח משפחת הזרחי: כא. ויהיו בני פרין, לחצרן משפחת החצרני, לחמואל משפחת החמואלי:

כב. אלה משפחת יהודה לפקדיהם, ששה ושבעים אלה, וחמש מאות: (ס)

כג. בני יששכר למשפחתם, תולע משפחת התולעי, לפנה משפחת הפוני: כד. לישוב משפחת הישובי, לשמרן משפחת השמרני:

כה. אלה משפחת יששכר לפקדיהם, ארבעה וששים אלה ושלוש מאות: (ס)

לישוב, בפרשת ויגש כתוב, גבי שבעים נפש שירדו למצרים, "ובני יששכר, תולע ופנה ויוב ושמרן", ולא הוזכר שם "ישוב"

א"כ מי הוא "ישוב" המוזכר כאן _____

מדוע א"א לומר שזו משפחה שלא הוזכרה בפרשת ויגש _____

אף שכל המשפחות נקראו על שם יורדי מצרים, יש שנקראו על שם נולדים במצרים, וכלדהלן:

המשפחות שנקראו ע"ש הנולדים במצרים

ומדוע נמנו		אלו ראשי משפחות לא היו מיורדי מצרים	
לפי רש"י	לפי ר' משה הדרשן		
	<p>וי שנתב מצרים פחות חסו מהנולד בארץ כנען, אכן בכל השבטים חילקו בין הנולדים בארץ לנולדים מצרים, אבל בשבט יוסף שכלל נולדו מצרים, אין לחלק ביניהם ונקראו המשפחות על שם בני אפרים ומשה [ד"ס באר מ"א ח"א]</p>	משפחות אפרים ומשה	משבט יוסף
		ארץ ומן	משבט בנימין

בנימין היו לו עשרה בנים, כמה מהם נמנו כאן _____ וכמה חסרו _____

ומדוע חסרו (רש"י לעיל פסוק י"ג) _____

מה הייתה נבואת רחל על זה _____ ומתי נתקיימה כל הנבואה _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ו

כו. בני זבולון למשפחתם, לסרד משפחת הסרדי, לאלון משפחת האלני, ליחזאל משפחת היחזאלי:

כז. אלה משפחת הזבולני לפקדיהם, ששים אלה וחמש מאות: (ס)

כח. בני יוסף למשפחתם, מנשה ואפרים:

כט. בני מנשה, למכיר משפחת המכירי, ומכיר הוליד את גלעד, לגלעד משפחת הגלעדי: לו. אלה בני גלעד, איעזר משפחת

האיעזרי, לחלק משפחת החלקי: לא. ואשריאל משפחת האשראלי, ושכם משפחת השכמי: לב. ושמידע משפחת השמידעי, וחסר

משפחת החפרי: לג. ואלפחד בן חפר, לא היו לו בנים כי אם בנות, ושם בנות אלפחד, מחלה ונעה, חגלה מלכה ותרצה:

לד. אלה משפחת מנשה, ופקדיהם, שנים וחמשים אלה, ושבע מאות: (ס)

לה. אלה בני אפרים למשפחתם, לשותלח משפחת השתלחי, לבקר משפחת הבכרי, לתחן משפחת התחני: לו. ואלה בני שותלח,

לערן משפחת הערני:

לז. אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם, שנים ושלושים אלה וחמש מאות, אלה בני יוסף למשפחתם: (ס)

ואלה בני שותלח ערן משפחת הערני, מזה שכתוב בפסוק ל"ה "לשותלח משפחת השותלחי" ואחר כך "לערן וכו'", משמע

שהיו לשותלח בנים נוספים, א"כ מדוע רק ערן נקראה משפחה על שמו

לסיכום, כמה משפחות נחשבו בני שותלח _____ מי הם _____

סיכום פקודי בני ישראל למשפחותם

פסוקים	השבט	כמה משפחות היו	פקודיהם
ה' - ז'	ראובן		
י"ב - י"ג	שמעון		
ט"ו - י"ז	גד		
כ' - כ"א	יהודה		
כ"ג - כ"ד	יששכר		
כ"ו	זבולון		
כ"ט - ל"ב	מנשה		
ל"ה - ל"ז	אפרים		
ל" - מ'	בנימין		
מ"ב	דן		
מ"ד - מ"ה	אשר		
מ"ח - מ"ח	נפתלי		
נ"ז - נ"ח	בני לוי		

כמה משפחות היו: בבני ישראל _____ בשבט לוי _____ בסה"כ _____

רש"י פירש ע"פ ר' משה הדרשן, שמספר המשפחות מרומז בפסוק שנאמר בפרשת ואתחנן "כי אתם המעט מכל העמים"

איך זה מרומז _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ו

לח. בני בנימן למשפחתם, לכלע משפחת הפלעי, לאשביל משפחת האשבלי, לאחירם משפחת האחירמי: לט. לשפופם משפחת השופמי, לחופם משפחת החופמי: מ. ויהיו בני בלע ארד ונעמן, משפחת הארדי, לנעמן משפחת הנעמי: מא. אלה בני בנימן למשפחתם, ופקדיהם חמשה וארבעים אלה, ושש מאות: (ס)

לאחירם, לשפופם, בפרשת ויגש נמנו יורדי מצרים, ושם כתוב (פרק מ"ו פסוק כ"א) "ובני בנימן בלע ובכר ואשביל, גרא ונעמן אחי גראש, מפים וקפים וארד"

מי הם ארד ונעמן

ומדוע	איך הוא נקרא כאן	מדוע נקרא כן	
		אחיה	אחי
		מפי אבי אלה	מפים

מב. אלה בני דן למשפחתם, לשוחם משפחת השוחמי, אלה משפחת דן למשפחתם: מוג. כל משפחת השוחמי לפקדיהם, ארבעה וששים אלה, וארבע מאות: (ס)

לשוחם, מצאנו שיש תיבות שאותיותיהם מתחלפות, כגון, שמלה - שלמה, כבש - כשב, מאיזה שם בא שוחם _____ מוד. בני אשר למשפחתם, לימנה משפחת הימנה, לישוי משפחת הישוי, לבריעה משפחת הבריעי: מה. לבני בריעה, לחבר משפחת החברי, למלביאל משפחת המלביאלי: מו. ושם בת אשר שרה: מז. אלה משפחת בני אשר לפקדיהם, שלשה וקמשים אלה, וארבע מאות: (ס)

ושם בת אשר שרה, מדוע נמנתה, הרי לא הייתה ראש משפחה _____ מוח. בני נפתלי למשפחתם, ליחצאל משפחת היחצאלי, לגוני משפחת הגוני: מט. ליצור משפחת היצורי, לשלם משפחת השלמי: נו. אלה משפחת נפתלי למשפחתם, ופקדיהם חמשה וארבעים אלה, וארבע מאות: נא. אלה פקודי בני ישראל, שש מאות אלה ואלה, שבע מאות ושלושים: (ס)

סד. חלוקת הארץ:

נב. וינדבר ה' אל משה, לאמר:

נג. לאלה תחלק הארץ בנחלה, במספר שמות: לאלה תחלק הארץ, כתב רש"י שרק אלו שבאו לכלל עשרים נטלו חלק בארץ. האם הכוונה למי שנהיה בן עשרים בשעה שחילקו את הארץ, או בשעת מנין זה _____ ומנלן _____ לפי זה, מי שהיו לו ששה בנים, כמה חלקים יטול עם בניו: כשהיו בניו בני עשרים ומעלה בעת המנין _____ כשהיו פחות מבני עשרים _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ז

נד. לָרֵב תִּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ, וְלִמְעַט תִּמְעַיֵט נַחֲלָתוֹ, אִישׁ לְפִי פִקְדָיו, יִתֵּן נַחֲלָתוֹ:

נה. אַךְ בְּגוֹרֵל יִחַלֵּק אֶת הָאָרֶץ, לְשִׁמּוֹת מִטּוֹת אֲבוֹתָם, יִנְחֵלוּ:

לרב תרבה נחלתו, מה הפירוש: "לרב" _____ "תרבה נחלתו" _____

לפי האם י"ב החלקים של ארץ ישראל היו שווים בגדלם _____

ואעפ"כ ציוותה תורה לחלק הארץ על פי הגורל, ולא לתת לכל שבט חלק לפי מספר אנשיו.

וכתב רש"י ש"הגורל היה על פי רוח הקודש, כמו שמפורש בבבא בתרא", ושם נתבאר שבג' אופנים נתברר מהו חלקו של כל שבט, כיצד זה התברר:

ע"י אלעזר _____

ע"י הנשיא _____

ע"י הגורל עצמו _____

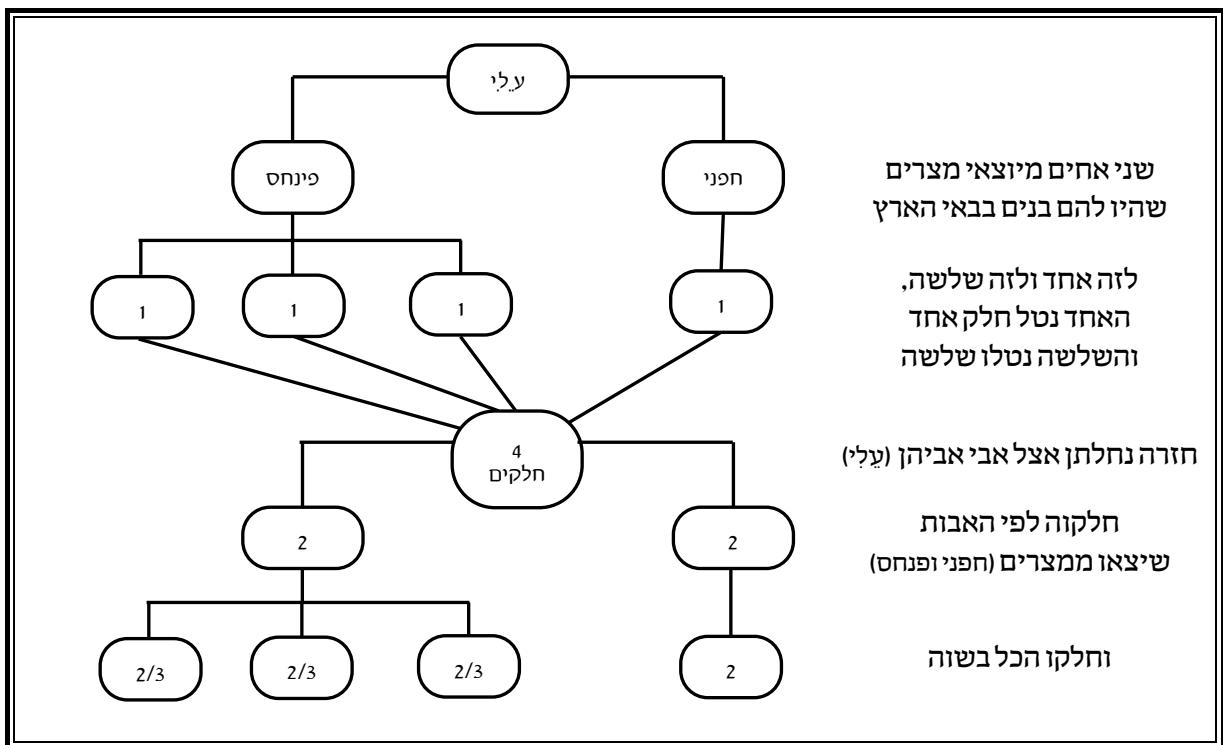
עוד כתב רש"י שהארץ לא נתחלקה במדה, דהיינו לפי גודל, מדוע _____

אלא כיצד נתחלקה _____

לשמות מטות אבותם ינחלו, למי הכוונה _____

וכתב רש"י "שינה הכתוב נחלה זו מכל הנחלות שבתורה, שכל הנחלות החיים יורשים את המתים, וכאן מתים יורשים את החיים".

ביאור "מתים יורשים את החיים"

אך בגורל, "אך" לשון מיעוט הוא, לומר שיש שקיבלו חלקם בלא גורל, מי הם _____

מטות אבותם, היינו שהארץ נתחלקה רק ל"מטות אבותם", מי נתמעט מכאן שאינו נוחל _____

נו. על פי הגורל, תחלק נחלתו. בין רב למעט: (ס)

על פי הגורל, כתב רש"י שהגורל היה מדבר, מה הוא אמר _____

איך משמע כן _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ז

מנין הלויים:

נז. ואֵלֶּה פְּקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם. לַגִּרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי. לַקְּהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹתִי. לַמִּרְרֵי מִשְׁפַּחַת הַמִּרְרֵי:

נח. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת לְוִי. מִשְׁפַּחַת הַלֵּבְנִי. מִשְׁפַּחַת הַחֲבֹנִי. מִשְׁפַּחַת הַמְּחֹלֵי. מִשְׁפַּחַת הַמְּוֹשֵׁי. מִשְׁפַּחַת הַקְּנֹחִי. וְקָהָת הוֹלֵד אֶת עַמְרָם:

אלה משפחות לוי, כתב רש"י "חסר כאן משפחות חסרים כאן _____
ומדוע (לעיל רש"י פסוק י"ג) _____

נט. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ עַמְרָם יוֹכְבֵד בַּת לְוִי. אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלְוִי בְּמִצְרַיִם, וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וְאֶת מִרְיָם אֲחֹתָם:

אשר ילדה אתה ללוי במצרים, היינו שאשתו של לוי ילדה את יוכבד במצרים

וכתב רש"י ש"לידתה במצרים ואין הורתה במצרים", איך משמע כן _____
האם היא נכללת בחשבון שבועים בני יעקב שבאו למצרים _____
ומה ההכרח _____

ס. וַיִּזְלַד לְאֶהֱרֹן, אֶת נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא, אֶת אֶלְעָזָר וְאֶת אִיתָמָר:

סא. וַיָּמָת נָדָב וְאֲבִיהוּא, בְּהַקְרִיבָם אִישׁ זָרָה לְפָנָי ה':

סב. וַיְהִי פְּקוּדֵיהֶם, שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אָלֶף, כָּל זָכָר מִבֶּן חֲדָשׁ וְמוֹעֵלָה, כִּי לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי לֹא נָתַן לָהֶם נִחְלָה, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

כי לא התפקדו בתוך בני ישראל, כי לא ניתן להם נחלה, מאיזה גיל נמנו: בני ישראל _____ הלויים _____
מדוע בני לוי לא נמנו כמו שאר בני ישראל _____

סג. אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב, עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

סד. וּבְאֵלֶּה לֹא הָיָה אִישׁ, מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּמִדְבַר סִינַי:

סה. כִּי אָמַר ה' לָהֶם, מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבַר, וְלֹא נֹתֵר מֵהֶם אִישׁ, כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יִפְנֹה, וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן: (ס)

ובאלה לא היה איש וגו', משמע שנשים כן היו, מדוע _____
מה אמרו: הנשים _____ האנשים _____
וכתב רש"י ש"לכך נסמכה פרשת בנות צלפחד לכאן", באר מה הסיבה לזה _____

פרק כ"ז

א. וַתִּקְרַבְנָה בָנוֹת צֶלְפָּחָד, בֶּן חֲפָר בֶּן גִּלְעָד בֶּן מְכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה, לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף, וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיתָיו, מִחֲלָה נָעָה וְחִגְלָה וּמִלֶּכָה וְתַרְצָה:

למשפחות מנשה בן יוסף, אחרי שכתוב "בן מנשה", מה בא לומר "למשפחות מנשה בן יוסף" _____

היכן מצינו חיבוב הארץ: ביוסף _____ בבנות צלפחד _____

רש"י כתב כלל, שכל מי שמעשיו ומעשה אבותיו סתומים, (פירוש, שאין ידוע אם הם צדיקים או רשעים), והתורה מייחסת אחד מהם לשבח או לגנאי, זה מלמד שגם אבותיו כן, היכן מצינו כך:

לשבח _____

לגנאי _____

"ואלה שמות בנותיו"

ה.	ד.	ג.	ב.	א.	באיזה סדר מונה אותן
					כאן
					בפרק ל"ז פסוק י"א

מה בא שינוי הסדר לומר _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ז

ב. וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנַי מֹשֶׁה, וְלִפְנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן, וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל הָעֵדָה (הסנהדרין). פָּתַח אֱהֵל מוֹעֵד, לֵאמֹר:

לפני משה ולפני אלעזר, באיזה שנה זה היה _____ ומה ההוכחה _____

לפני משה ולפני אלעזר, האם אפשר לפרש שבאו לפני משה, ואח"כ לפני אלעזר _____

מדוע _____

אלא מה הפירוש: לפי רבי יאשיה _____

לפי אבא חנן משום רבי אלעזר _____

ג. אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר, וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה, הַנּוֹעֲדִים עַל ה' פְּעֻדַת קָרַח. פִּי בְּחֻטְאוֹ מֵת, וּכְנִים לֹא הָיוּ לוֹ:

והוא לא היה, רש"י מפרש שבאו לומר, שלא חטא בחטאים הגורמים להפסיד חלקו בארץ ישראל

באלו חטאים הוא לא היה א. _____ ב. _____

אלא, מה היה חטאו של צלפחד: לפי ר' עקיבא _____ לפי ר' שמעון _____

ד. לָמָּה יִגְרַע שֵׁם אָבִינוּ מֵתוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ, תִּנָּה לָנוּ אַחֲזָה, בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִינוּ:

למה יגרע שם אבינו, הן טענו בדרך ממה נפשך, מה היתה טענתן

אם נאמר: שחשובות כבנים _____ שאינן חשובות כבנים _____

כי אין לו בן, כתב רש"י "מגיד שחכמניות היו", באר איך למדנו זאת _____

ה. וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָיו, לְפָנַי ה': (פ)

ויקרב משה את משפטו, לפירוש א', האם פרשת נחלות נאמרה כבר למשה רבינו _____

א"כ, מדוע הוצרך משה להקריב משפטו לפני ה' _____

ועל מה נענש בזה _____

לפירוש ב', האם פרשת נחלות נאמרה כבר למשה רבינו _____

ומדוע המתין הקב"ה מלצוותה עד עתה _____

ו. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

ז. בֵּן בְּנוֹת צִלְפָּחַד דְּבָרְתֵי, נָתַן תַּתָּן לָהֶם אַחֲזַת נַחֲלָה, בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִיהֶם, וְהִעֲבַרְתָּ אֶת נַחֲלַת אָבִיהֶן לָהֶן:

מה הפירוש "כן" _____ ומה הכוונה בזה _____

ומה לומדים מזה _____

ומה הפירוש "דוברות" _____

נתון תתן, מכפל הלשון לומדים שנתנו להן שני חלקים בארץ, חלקים של מי _____

ביאור מדוע כתוב "והעברת את נחלת אביהן להן" ולא כתוב "ונתת את נחלת אביהן להן"

מה הוא לשון "והעברת"	מדוע נקט לשון זה
לפי פירוש א'	
לפי פירוש ב'	

המשך פרשת פנחס פרק כ"ז

ח. ואֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאָמֹר, אִישׁ כִּי יָמוּת, וּבֶן אֵין לוֹ, וְהֶעֱבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְבֵתוֹ:

ט. וְאִם אֵין לוֹ בֵּת, וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ, לְאָחִיו:

י. וְאִם אֵין לוֹ אָחִים, וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ, לְאָחִי אָבִיו:

יא. וְאִם אֵין אָחִים לְאָבִיו, וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ, לְשָׂאֵרוֹ הַקָּרֹב אֲלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרֵשׁ אֹתָהּ (את הנחלה), וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת

מִשְׁפָּט, כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה: (פ)

לשאריו הקרוב אליו ממשפחתו, האם אחים מן האם יורשים _____ ומניין _____

סדר הירושה של מי שאין לו בנים

כתוב בלשון הפסוק	מי יורשו	
		איש כי ימות, ובן אין לו
		ואם אין לו בת
		ואם אין אחים לאביו
		ואם אין אחים לאביו

פטירת משה ומינוי יהושע בן נון להנהגת עם ישראל:

יב. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, עֲלֶה אֵל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה, וּרְאֵה אֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

יג. וְרִאִיתָהּ אַתָּה, וְנִאֲסַפְתָּ אֶל עַמִּיךָ גַּם אֹתָהּ, כַּאֲשֶׁר נִאֲסַף אֶהְרֹן אָחִיךָ:

יד. כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי כַּמְדַּבֵּר צֶוֹן, כַּמְרִיבֵת הָעֵדָה, לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים לְעֵינֵיהֶם, הֵם מִי מְרִיבֵת קֹדֶשׁ מְדַבֵּר צֶוֹן: (ס)

עלה אל הר העברים, כתב רש"י שפטירת משה נסמכה לכאן משום שחשב שהותרה הגזירה שלא יכנס לארץ, מדוע חשב

כן: לפי פירוש א' _____

מה אמר לו הקב"ה _____

לפי פירוש ב' _____

מה המשל שמביא רש"י על זה _____

כאשר נאסף אהרן אחיך, מדוע הקב"ה הזכיר לו את מיתת אהרן

לפי פירוש א' _____

לפי פירוש ב' _____

ומדוע הוזכר על מה נענשו _____

מה המשל שמביא רש"י על זה _____

הם (המים) מִי מְרִיבֵת קֹדֶשׁ, לפי פירוש א' ברש"י "הם" בא למעט, את מה זה בא למעט _____

לפי פירוש ב' בא לומר "הם" הידועים, שכבר נכשלו בהם כמה פעמים, היכן כבר נכשלו במים:

א. _____

ב. _____ ג. _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ז

בקשת משה רבינו למנות אחריו מנהיג לבני ישראל:

טו. וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל ה', לֵאמֹר:

טז. יִפְקֹד ה' אֱלֹקֵי הַרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר, אִישׁ עַל הָעֵדָה:

יז. אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם, וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֵיהֶם, וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם, וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת ה', כִּצְאֵן אֲשֶׁר אִין לָהֶם רָעָה:

וידבר משה אל ה' וגו', איזה שבח של צדיקים נאמר כאן

ומה הכוונה "לאמור"

יפקוד ה', מדוע ביקש זאת דווקא עכשיו

את מי משה רבינו רצה שירש אותו

והאם הקב"ה קיבל בקשתו _____ אלא את ימנה במקומו

בשכר מה זכה יהושע להנהיג את בני ישראל

איזה פסוק נאמר על זה

באר מה השייכות של הפסוק ליהושע

אלקי הרוחות, פירוש, שידוע רוחו ודעתו של כל אדם

מדוע הזכיר תואר זה בבקשתו

אשר יצא לפניהם, מתי הוא יצא לפניהם

היכן מצינו כן אצל: משה רבינו

יהושע בן נון

דוד המלך

ומי אינם נוהגים כך

ואשר יוציאם ואשר יביאם כתב רש"י "בזכויותיו", היינו שהם יצאו למלחמה ברצון, בידעם שבזכותו ינצחו במלחמה, והם

יחזרו מהמלחמה בזכותו.

סכם, "ואשר יוציאם ואשר יביאם" מהיכן יוציאם _____ ולהיכן יביאם _____

ומה הכוונה "ואשר יביאם" לפי פירוש ב' ברש"י _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ז

ציווי למנות את יהושע:

יח. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, קַח לָךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ, וְסִמַּכְתָּ אֶת יָדְךָ עָלָיו:

קח לך, במה לוקחים אותו _____ שמה הוא אמר לו _____

ומה הכוונה "לך", הרי לא לקחו לעצמו _____

אשר רוח בו, מה הכוונה _____

וסמכת את ידך עליו, "סמיכה" הוא נתינת רשות לדון ולהורות

במה ימנה משה את יהושע _____

ומדוע הוצרך לזה _____

יט. וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ, לְפָנָי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה, וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעִינֵיהֶם:

וצויתה אתו, על מה יצוה אותו _____

כ. וְנִתְּתָה מֵהוֹדֵךְ עָלָיו, לְמַעַן יִשְׁמְעוּ. כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ונתתה מהודך עליו, מה זה ההוד _____

מהודך, מדוע כתוב "מהודך" ולא "הודך" _____

למען ישמעו כל עדת בני ישראל, איך ינהגו בו בני ישראל ע"י נתינת ההוד _____

כא. וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֵד, וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לְפָנָי ה'. עַל פִּי יֵצְאוּ, וְעַל פִּי יָבֹאוּ, הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ, וְכָל הָעֵדָה:

ולפני אלעזר הכהן יעמוד, על איזו בקשה של משה רבינו נאמר זאת _____

ומה נאמר לו בזה _____

ושאל לו, על מה יצטרך לשאול אותו _____

על פיו, על פי מי יצאו ויבואו _____

וכל העדה, מאחר שכבר כתוב "הוא וכל בני ישראל אתו", את מי בא "וכל העדה" להוסיף _____

כב. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה, כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֹתוֹ, וַיִּקַּח אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנָי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה:

ויקח את יהושע, באלו דיבורים לקח אותו _____

כג. וַיִּסְמַךְ אֶת יָדָיו עָלָיו, וַיְצַוְהוּ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' בְּיַד מֹשֶׁה: (פ)

ויסמוך את ידיו, מה אמר הקב"ה למשה כשציווה אותו לסמוך את יהושע _____

ומה עשה משה רבינו _____

ומה לומדים מזה _____

כאשר דבר ה', מה זה בא ללמדנו _____

המשך פרשת פנחס

פרק כח

קרוב התמיד:

א. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב. צו את בני ישראל, ואמרת אליהם. את קרבני לחמי לאשי. ריח ניחחי. תשמרו להקריב לי במועדו:

צו את בני ישראל, מדוע נסמכה פרשה זו לפרשה הקודמת.
רש"י מביא משל על זה מהספרי, וז"ל "משל למה הדבר דומה, לבת מלך שהייתה נפטרת מן העולם והייתה מפקדת לבעלה על בניה, אמרה לו, בבקשה ממך הזהר לי בבני, אמר לה, עד שאת מפקדני (מצוה אותי) על בני, פקדם (צו את בני) עלי, שלא ימרדו בי ולא ימרו את כבודי.
מי נמשל לבעל _____ מי לאשה _____ ומי לבנים _____

ביאור "את קרבני לחמי לאשי"

מה עושים עם זה	לאיזה חלק בקרבן הכוונה	
		קרבני
		לחמי לאשי

לאשי, מדוע האמורים נקראים "לחמי לאשי"
תשמרו, למדנו במסכת תענית (פרק ד' משנה ב'): "אלו הן מעמדות, לפי שנאמר, 'צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו' תשמרו להקריב לי", וכי היאך קרבנו של אדם קרב, והוא אינו עומד על גביו, התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות, על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים, של לויים, ושל ישראלים"
מאיזו מילה למדו לתקן מעמדות _____

במועדו, מתי הוא זמנו של קרבן תמיד _____
סיכום פירוש הפסוק: ציווי לבני ישראל, כשזורקים את דם הקרבן תמיד על המזבח, וכשמקטירים את האימורים על גבי אש המזבח לריח ניחוח, שיהיה להקריבו בזמנו (ודרשו גם, שהבעלים צריכים לעמד על קרבנותיהם, וזה מתקיים ע"י מעמדות).
ג. ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו לה, ככשים בני שנה תמימים, שנים ליום עלה תמיד:
ואמרת להם, למי נאמר הציווי כאן אחר שבפסוק הקודם כבר כתוב "ואמרת אליהם" _____
דהיינו, אזהרה לב"ד שיהירו את ישראל על התמידים (מזרחי).

שנים ליום, איזה דין נאמר כאן לפי פשוטו _____
ובא גם לדרוש באיזה מקום היה נשחט התמיד, והוא כנגד היום (השמש)

מקום שחטת התמיד

לכן היכן נשחט התמיד	ולהיכן היא זורחת	היכן נמצאת השמש	
			בבוקר
			בין הערביים

ד. את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:
את הכבש אחד, מדוע הוצרך לחזור ולכתוב את פרטי דיני קרבן תמיד, אחר שכבר נכתב בפרשת תצוה _____
ה. ועשירית האיפה סלת למנחה בלילה בשמן פתית רביעת ההין:
סלת למנחה, לאיזו מנחה הכוונה _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ח

ג. עלת תמיד, כמו זו העשיה בהר סיני, לריח ניחוח, אשה לה?

ביאור "העשויה בהר סיני"

ומה זה בא לומר	לאיזה קרבן הכוונה	
דאע"פ שנעשית בכל יום, מ"מ חזיבה לפני כפזם הראשונה שנעשה זמי המילאוי (ע"פ באר 2 שרה).		לפי פירוש א'
		לפי פירוש ב'

ז. ונסכו רביעת ההין, לכבש האחד, בקודש הסך נסך שפר לה?

ונסכו, את מה מנסכים _____ בקודש הסך, לאיזה מקום קדוש הכוונה _____

נסך שפר, איזה יין ראוי לנסכים _____ ואיזה לא _____

ח. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכןסכו תעשה אשה ריח ניחוח לה: (פ)

ריח ניחוח, מה הכוונה _____ כיצד נעשית הנחת רוח _____

מוספי שבת :

ט. וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:

י. עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: (פ)

עולת שבת בשבתו, מה לומדים מ"בשבתו" _____

על עולת התמיד, פירוש, בנוסף לקרבן התמיד, מה היינו חושבים בלי זה _____

ואיזה עוד דין זה בא ללמדנו _____

מוספי ראש חודש:

יא. ובראשי חודשיכם, תקריבו עלה לה', פרים בני בקר שנים, ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים:

יב. ושלישה עשרונים, סלת מנחה בלולה בשמן, לפר האחד, ושני עשרונים, סלת מנחה בלולה בשמן, לאיל האחד:

ושלשה עשרונים, באיזה פרשה למדנו שכך הן נכסי פר _____

יג. ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן, לכבש האחד, עלה ריח ניחוח אשה לה?

יד. ונספיהם, חצי ההין יהיה לפר, ושלישת ההין לאיל, ורביעת ההין לכבש יין, זאת עלת חדש בחדשו, לחדשי השנה:

זאת עלת חודש בחדשו, מה לומדים מכאן _____

באר איך לומדים זאת _____

טו. ושעיר עזים אחד לחטאת לה', על עלת התמיד יעשה ונסכו: (ס)

ושעיר עזים, על מה הם באין לכפר _____

דהיינו על טמא שנכנס למקדש בשוגג, או שאכל בשר קודש בשוגג.

במה שונה מה שנאמר בשעיר ר"ח משאר המוספין _____

מה לומדים מזה לפי פירוש א' _____

ומה דין כשהיה לו ידיעה בתחילה או בסוף _____

ומה לומדים מזה לפי פירוש ב' _____

על עולת התמיד יעשה, האם הציווי להקריב לאחר קרבן התמיד, הוא דווקא על השעיר, או על כל מוספי ר"ח _____

ונסכו, אלו קרבנות ממוספי ראש חודש טעונים נסכים _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ח

מוספי חג המצות:

טז. וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן (ניסן). בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, הוּא יוֹם הַקִּרְבַּת קֶרֶבן פָּסַח לָהּ:

יז. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג, שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֶאֱכַל:

יח. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹאִיזוּ מִלֵּאכָה הַכוּוֹנָה _____

ומדוע הוצרך לומר שאסורה _____

יט. וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה (קרבן המוקרב על האש) עֹלָה לָהּ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

ביאור כנגד מי הם הקרבנות של המוספים

היכן מצאנו כך אצלו	כנגד מי	
		פרים
"ויקח את האיל וילאנו לאלה תחת עני"		אילים
		כבשים

כ. וּמִנְחָתָם, סֹלֶת בַּלֹּלָה בְּשֶׁמֶן, שְׁלֹשָׁה עָשָׂרִים לָפָר, וּשְׁנַיִם עָשָׂרִים לְאַיִל תַּעֲשׂוּ:

כא. עֲשֹׂרוֹן עֲשֹׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד, לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים:

כב. וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד, לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

כג. מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד, תַּעֲשׂוּ אֵת אֵלֶּה:

כד. כָּאֵלֶּה, תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים, לַחֵם אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לָהּ, עַל עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

כאלה תעשו ליום, מדוע צריך לומר זאת _____

כה. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (ס)

□ ■ □ ■ □

מוספי חג הביכורים (שבועות):

כו. וּבַיּוֹם הַבִּכּוּרִים, בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה מִתְּבוּאָה חֲדָשָׁה לָהּ בְּשִׁבְעֵתֵיכֶם, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וביום הבכורים, איזה חג נקרא כן _____

ומדוע הוא נקרא "ביכורי קציר חטים" _____

כז. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לָרִיחַ נִיחֹחַ לָהּ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, אֵיל אֶחָד, שִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

כח. וּמִנְחָתָם, סֹלֶת בַּלֹּלָה בְּשֶׁמֶן, שְׁלֹשָׁה עָשָׂרִים לָפָר הָאֶחָד, שְׁנַיִם עָשָׂרִים לְאַיִל הָאֶחָד:

כט. עֲשֹׂרוֹן עֲשֹׂרוֹן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד, לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים:

ל. שִׁעִיר עִזִּים אֶחָד*, לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

*הטעם שלא כתוב כאן "לחטאת" כמו במועדים אחרים, אמר רב משרשיא בשם רבי אדי, בכל הקרבנות כתיב חטא, ובעצרת אין כתיב חטא, אמר להן הקדוש ברוך הוא, מכיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילן לא חטאתם מימכם (ירושלמי ר"ה פרק ד').

לא. מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְפֵיהֶם: (פ)

תמימים יהיו לכם ונספיהם, מה צריך להיות תמימים בנוסף לבהמות _____

ומה פוסל בהם _____

המשך פרשת פנחס

פרק כט

מוספי ראש השנה:

- א. ובחדש השביעי באחד לחדש, מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו, יום תרועה יהיה לכם:
ב. ועשיתם עלה לריח ניחח לה'. פר בן בקר אחד, איל אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים:
ג. ומנחתם, סלת בלולה בשמן, שלשה עשרונים לפר, שני עשרונים לאיל:
ד. ועשרון אחד לכבש האחד, לשבעת הכבשים:
ה. ושעיר עזים אחד חטאת, לכפר עליכם:
ו. מלבד עלת החדש ומנחתה, ועלת התמיד ומנחתה, ונספיהם כמשפטם. לריח ניחח אשה לה? (ס)
מלבד עולת החודש, אלו עוד מוספים מקריבים, בנוסף על אלו הבאים מחמת ראש השנה _____

מוספי יום הכיפורים:

- ז. ובעשור לחדש השביעי הזה, מקרא קדש יהיה לכם, ועניתם את נפשתיכם, כל מלאכה לא תעשו:
ח. והקרבתם עלה לה' ריח ניחח, פר בן בקר אחד, איל אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים יהיו לכם:
ט. ומנחתם, סלת בלולה בשמן, שלשה עשרונים לפר, שני עשרונים לאיל האחד:
י. עשרון עשרון לכבש האחד, לשבעת הכבשים:
יא. ושעיר עזים אחד חטאת, מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד, ומנחתה ונספיהם: (ס)
מלבד חטאת הכיפורים, לאיזה קרבן הכוונה _____ שהיכן מזה הכה"ג את דמה _____
ועל איזו חטאת מדובר כאן _____ שהיכן הוא מזה את דמה _____
ועולת התמיד, מה בא לומר בזה _____

ביאור לאלו נסכים הכוונה מה שנאמר "ונסכיהם"

מה ההכרח לומר כן	האם זה ציווי להקריב את הנסכים	האם הכוונה לנסכים של המוספין או של התמיד	
שלא הזכירה עדיין הזאת נסכים			בכל המועדות חוץ מחג הסוכות
			בחג הסוכות

המשך פרשת פנחס פרק כ"ט

מוספי חג הסוכות:

יב. ובחמשה עשר יום לחדש השביעי, מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו, וחתם חג לה' שבועת ימים:

יג. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לה', פרים בני בקר שלשה עשר, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים יהיו:

יד. ומנחתם, סלת בלוזה בשמן, שלשה עשרנים לפה האחד, שלשה עשר פרים, שני עשרנים לאיל האחד, לשני האילים:

טו. ועשרון עשרון לכבש האחד, לארבעה עשר כבשים:

טז. ושעיר עזים אחד חטאת, מלכד עלת התמיד, מנחתה ונספה: (ס)

יז. וביום השני, פרים בני בקר שנים עשר, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים: יח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפט: יט. ושעיר עזים אחד חטאת, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספיהם: (ס)

כ. וביום השלישי, פרים עשתי עשר, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים: כא. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפט: כב. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

כג. וביום הרביעי, פרים עשרה, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים: כד. מנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפט: כה. ושעיר עזים אחד חטאת, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

כו. וביום החמישי, פרים תשעה, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים: כז. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפט: כח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

כט. וביום השישי, פרים שמונה, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים: ל. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפט: לא. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספיהם: (ס)

לב. וביום השביעי, פרים שבעה, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: לג. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לד. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לד. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לה. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לז. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

לח. ומנחתם ונספיהם, לפרים לאילים ולכבשים, במספרם כמשפטם: לח. ושעיר חטאת אחד, מלכד עלת התמיד, ומנחתה ונספה: (ס)

סיכום פרי החג

ביום	הראשון	השני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שביעי	סה"כ
כמה פרים מקריב								

ומנחתם ונספיהם לפרים, כנגד מי הקריבו את הפרים _____
 ומה הסימן בזה שהפרים מתמעטים והולכים _____
 איזו תועלת היתה לאומות העולם מקרבנות אלו, בזמן המקדש _____
 ולכבשים, כנגד מי הקריבו את הכבשים _____ והיכן מצאנו שהם נקראים כן _____
 כמה כבשים הקריבו כל יום מימי החג _____ וכמה בסה"כ בכל ימי החג _____
 ומדוע נצטוו להקריב מנין זה _____

היכן מרומז בפסוקים ניסוך המים בחג

מה כתוב בו בשונה משאר הימים	איזו אות דורשים
	ביום השני
	ביום השישי
	ביום השביעי

המשך פרשת פנחס פרק כ"ט

מוספי חג שמיני עצרת:

לו. ביום השמיני, עצרת תהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 לו. והקרבנות עליה אשה ריח ניחח לה, פר אחד, איל אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים:

ביאור "עצרת תהיה לכם" לפי פשוטו

מה בא לומר	ממה צריך לעצור	
איסור מלאכה לשמיני עצרת		לפי פירוש א'
שמי שנמצא בחולשין לשמיני עצרת חייב להתעכב אלון של עצרת ויזיב		לפי פירוש ב'

ומביא רש"י גם את דברי המדרש אגדה (כדאיאת במסכת סוכה דף נה:): מדוע יום השמיני נקרא "עצרת"
 וז"ל הגמ': א"ר אלעזר, הני שבועים פרים כנגד מי, כנגד שבועים אומות, פר יחידי למה, כנגד אומה יחידה, משל למלך בשר
 ודם שאמר לעבדיו, עשו לי סעודה גדולה, ליום אחרון אמר לאוהבו, עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך
 לפי זה יום השמיני נקרא "עצרת", משום שהקב"ה עוצר את בני ישראל יום אחד נוסף
 עבור מה הוא עוצר אותם
 ומה היא הסעודה הקטנה
 לפי מדרש רבי תנחומא, מה למדה התורה בזה שפירי החג מתמעטים והולכים עד שיום השמיני מביאים רק פר אחד

שאלות סיכום:

מהו לשון "עצרת"
 איזו הלכה לומדים מזה: לפירוש א' _____ לפירוש ב' _____
 מדוע מקריבים ביום השמיני רק פר אחד ואיל אחד:
 לפי מדרש אגדה _____
 לפי מדרש רבי תנחומא _____

לו. מנחתם ונספיהם, לפר לאיל ולכבשים, במספרם כמשפט:

לח. ושעיר חטאת אחד, מלבד עלת התמיד, ומנחתה ונספה:

לט. אלה תעשו לה' במועדיכם, לבד מנדריכם ונדבותיכם, לעלתיכם, ולמנחותיכם, ולנספיהם, ולשלימיכם:

אלה תעשו לה' במועדיכם לבד מנדריכם וגו', בפסוק נכתבו כמה סוגי קרבנות שמביאים ברגל:

על אלו מהם יש חיוב להביאם דווקא ברגל _____
 ועל אלו מהם יש רק מצווה _____
 ואלו עוד קרבנות יש מצווה להביאם ברגל _____
 ומדוע _____

פרק ל

א. ויאמר משה אל בני ישראל, ככל אשר צוה ה' את משה: (פפפ)

ויאמר משה אל בני ישראל, לאיזה צורך נכתב _____
 ומה היה במשמע בלי פסוק זה _____

המשך פרשת פנחס פרק כ"ט

סיכום קרבנות המוספים (כתוב בכל סוגי הבהמות, כמה מהם מביאים)

סה"כ	שעיר לחטאת	קרבנות עולה				
		כבשים	אילים	פרים		
					שבת	
					ראש חודש	
					ז' ימי הפסח	
					שבועות	
					ראש השנה	
					יום הכיפורים	
					סוכות	
						ביום הראשון
						ביום השני
						ביום השלישי
						ביום הרביעי
						ביום חמישי
						ביום שישי
					ביום שביעי	
					שמיני עצרת	

הנסכים שמביא לכל סוגי הבהמות

	כמה לוג יין מביא לנסכו	בכמה לוג שמן צריך לבלול את המנחה	כמה עשרונים סולת מביא למנחתו
כבש			
איל			
בן בקר			

סיכום המצוות בפרשת פנחס ע"פ החינוך

מנין המצווה	מצוות	המצווה	כתוב את לשון הפסוק
ת'	עשה	מצוות דיני נחלות	פרק כ"ז פסוק ח'
ת"א	עשה	מצוות תמידין בכל יום	פרק כ"ח פסוק ג' - ד'
ת"ב	עשה	מצוות קרבן מוסף של שבת	שם פסוק ט'
ת"ג	עשה	מצוות קרבן מוסף בכל חודש וחודש	שם פסוק י"א - ט"ו
ת"ד	עשה	מצוות קרבן מוסף ביום חג השבועות	שם פסוק כ"ו
ת"ה	עשה	מצוות שופר בראש השנה	פרק כ"ט פסוק א'